

Cartes

Sempre recordarem
el teu somriure, Jordi

Laia Mataró Nogueras. Arbúcies.

Molta gent parla que s'ha de ser fort a la vida, però pocs ho són; molts diuen que cal lluitar, però pocs en saben; altres no reconeixen que la por fa mal, tortura, i ben pocs la superen. Tothom diu, creu, sap i pensa, però tu vas anar més enllà. Tu no només pensaves que calia ser fort, ho eres; tu no només creies que s'havia de lluitar, sinó que amb cada pas que feies, el que aconseguies era vèncer; tu sí reconeixies que a vegades tenies por, però només tu la superaves. Per això, no m'equivoco quan dic que, per ser fort, lluitar i superar-se cada dia no es podia ser algú qualsevol, havies de ser tu, en Jordi.

El «Bombero Torero»

mateu frigolé teixidor. canet d'adri.

S'ha acabat per fi la pallissa de la campanya electoral. Quantes empreses que tancaran abans de fi d'any, s'haurien pogut ajudar i quants desnonaments de famílies evitar, amb els mil milions de pessetes malgastades només a Catalunya per no res? I ara què, què farem, doncs anar fent com sempre. Plorar una mica a Madrid perquè ens tornin més euros i poca cosa més. I ja tenim el Duran i Lleida en el seu ambient, intentar apagar les flames dels incendiaris de les nostres llibertats, i al darrere fer de troglodita dins la caverna espanyola jurant sobre una calavera de brau, que d'independència catalana res de res. Recordeu el «bombero-torero» de les fires dels anys 60? D'això farà el nostre home a Madrid. Com li diria en Josep M. de Sagarra: Tu qui fas aquesta inútil cosa sense cuidar-te de res més; sense que el pensament et faci nosa, ni el treball ni l'angúnia dels altres. Mentrestant en aquest pobre país abandonat per tothom, anirem tancant botigues i fàbriques pels segles dels segles, Amén.

Si us plau, senyor Valls

Quim Sala. VILABLAREIX.

Fa pocs dies, vaig llegir una carta al director del Sr. Valls de Sant Martí Sapresa en la qual es queixava amargament i amb tota la raó, de la poca sensibilitat i de la manca de suport de les administracions cap als emprenedors i que venia a dir que probablement hauria de plegar de la seva activitat després de molts anys i de molts esforços per subsistir. Jo voldria demanar modestament, en primer lloc a les administracions, més suport i més facilitats cap a aquests emprenedors que formen un teixit laboral i de país molt important. En segon lloc, crec que tots els ciutadans d'aquest país hauríem de fer una reflexió i un esforç i intentar dins les possibilitats de cadascú fer un consum de proximitat, consumir productes fets a casa nostre, de qualitat i amb qualitat. I finalment, voldria demanar al Sr. Valls que si us plau no plegui, ja que, a banda que Catalunya perdria un altre emprenedor i que no ens ho podem permetre, també perdrem l'oportunitat entre d'altres moltes coses, de continuar menjant unes de les millors botifarres del món.

I ara, què?

Rafael Fernández. Avinyonet de Puigventós.

Ja hem votat i s'han complert els pronòstics. En tots els sentits. Primer, la gent no és tonta, si ho fos, CIU no hauria guanyat, doncs pot ser que les retallades siguin necessàries (tot i la fressa que es fa). Segon, avis als navegants, sobretot els indignats, no han aconseguit res (sobretot per permetre que els antisistema s'hi barreassin sense control). Tercer, l'herència del tripartit a Catalunya i del PSOE a Espanya ens ha deixat a la merda (tot i que hi hauríem arribat igualment perquè a Brussel·les se li'n fot). Quart, que els funcionaris que penquen com uns burros pagaran per tots (justos per pecadors però tenim l'ull posat a la funció pública perquè durant 30 anys ha estat un caos). Cinquè, que s'han acabat els duros a quatre pessetes (qui vulgui palla que

l'arreplegui i se l'entri). Sisè, que ara per ara, els senyorets, si no són del PP, res de res... a treballar o a la tele aquella que tots mirem però tots diem que no... Setè, que som un país de mangants i això ja ho érem i ho serem. Vuitè, que la monarquia està tocada (i no pas poc). Novè, que cobrem sous de merda i el salari mínim fa riure. Desè, i potser més rellevant, que els amics bascos són, majoritàriament, independentistes (i que de fer la puta i la ramoneta en saben una estoneta).

Malgrat tot, els serveis públics funcionen

ANNA CUTRONA CACERES. girona.

El passat dia 16, a les 12.30 h., tenia concertada visita al Servei d'Urologia de l'Hospital Trueta, amb el Dr. Carrasco. Atès que va coincidir que aquest dia el servei mèdic de l'Hospital es va sumar a la convocatòria de vaga, em varen trucar per avisar-me que no hi anés i em varen reprogramar la visita pel divendres dia 18 de novembre, a la mateixa hora. Vull agrair públicament que m'avisessin del canvi, de la celeritat amb la qual es va programar de nou la visita i aprofito per felicitar el personal, tant mèdic, com d'infermeria, com d'administració, pel bon servei que sempre m'han prestat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/11/24/cartes/531598.html?utm_source=rss